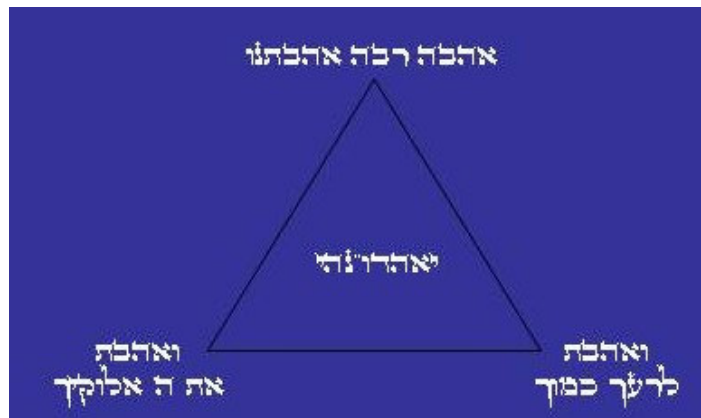

זה גופה לפני

מאת שטיה חטברג

שירים אארוג כי אליך נפשי תערוג. מה בין אריגת שירים לעריגת נפשו?
מדי דברי בכבודך, הומה לבי אל דודיך, דברי - המיה בין דודיך.
רינתי תקרב אליך, תפילתי תכון קטורת, ריח ניחוח - ריח אפך, כתפוחים.
שיחי ערב עליך, נפשי עורגת לך. אהבה רבה אהבתינו, ואהבת - אהבה בתענוגים.
מילים של נגיעה. ברית לשון. ידי על צווארה, על גבה ועל כתפיה.
אצבעות עוברות על קצות שכמות, מעסות שרירים וגידים.
רכות העור, קשיות העצם, חלק וחום. זה גופה לפני, לבוש גשמי נפש חיה.
אדניי! שפתי, מגע ידי, יגיד תהילתך. גדולה וגבורה, ימינא ושמאלא, וביניהו כלה.
אות ומילה, ניקוד והטעמה. זה גופה לפני, לבוש גשמי חכמת א"ל שדיי.

מלכותו בקהל עדתי

תפילת יום הכיפורים:

כמה קשה להחזיק את שיעור קומתה תתברך אל מול עיני

וכמה קשה לאהוב אותה שאת דמותה איני משיג

ויתר על זאת, לחוות את אהבתה.

והפייטן קובע: **מלכותו בקהל עדתי!**

אושיט יד ואגע בקמט שמלתה העומד ומתפלל כאן לידי.

שוכנת היא בקהל עדתי, בכנסת ישראל המקיפה אותי.

ובכן, גם באלה החונים על המדרכות.

ובכן, זיקי הכעס שלי כלפי עמי קשה העורף פוצעים את דמותה
ובכן, ניכור כלפי עמי כבד העוון מסתיר את פניה
הדרך אל אהבתה
רצופה ביבלות אחי.

מאת שעיה רוטברג